

(ஆ) தனித் தீர்மானம்.

இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலைகளை, இன்றியமையாப் பொருள்கள் சட்டத்தின்கீழ் வரையறுத்தல்

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அத்தியாவசியப் பொருள்களுக்கு என்னுடைய தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“That this House recommends to the Government to take suitable steps to fix the prices of the essential commodities under the Essential Commodities Act.”

The resolution was duly seconded.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அத்தியாவசியப் பொருள்களுக்கு எல்லாம் சரியான விலை நிர்ணயம் பண்ணுகின்ற நடவடிக்கையைத் தமிழக அரசு உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்பது இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய சுருக்கமாகும். இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மிக மிக முக்கியமான பிரச்சினைகளில் இது ஒன்று. மக்களுக்குத் தேவையாக இருக்கக் கூடிய அத்தியாவசியப் பொருள்கள் அவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் கிடைக்க வேண்டும். இது இன்றைக்கு இந்தியா பூராவிலும் உள்ள பிரச்சினையாக இருக்கிறது என்பதை நேற்று நாடாளுமன்றத்தில் நடைபெற்ற விவாதங்களில் இருந்து நாம் பார்க்க முடியும். ஓரளவுக்கு இந்திய அரசினுடைய கொள்கை காரணமாக இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது உண்மை என்றாலும் கூட, கிடைக்கின்ற சாமான்களை முறையாக விநியோகம் பண்ண வேண்டிய பொறுப்பு ஒவ்வொரு மாநில அரசுக்கும் இருக்கிறது என்பதை இந்த நாடு அறியும். ஆகவேதான் இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமாகச் சில விஷயங்களைக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை ஆரம்பித்து நாம் கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்திருக்கிறோம். மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை எல்லாம் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். அப்படி உற்பத்தி செய்த பொருள்கள் எல்லாம் மக்களுக்குப் போய்க் கிடைக்கிறதா, நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை.

Whether there is equitable distribution, whether it reaches them at fair prices என்ற ஒரு கேள்வியை எழுப்பிய காரணத்தால் 1955-ம் ஆண்டு எஸென்ஷியல் கமாடிடிஸ்

1973 நவம்பர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஆக்ட் என்ற சட்டத்தை நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார்கள். 1955-ம் வருஷத்திய சட்டம் (ஆக்ட் 10-1955) சிறிய சட்டந்தான். 16 பிரிவுகள் கொண்ட சட்டந்தான். அந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கத்தைப் பற்றிப் பல கோர்ட்டுகளிலே விவாதிக்கப்பட்டு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம் என்னவென்று ஆந்திரா ஹைகோர்ட்டில் ஒரு பிரச்சினை எழும்பியது. 1958-ம் வருஷம் in Law Times, குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் என்ன என்பதை இதைவிடத் தெளிவாக யாரும் சொல்லியிருக்க முடியாது. அவர்கள் சொல்லுவது :—

The dominant object and intention of the Act is to secure equitable distribution and availability at fair prices of all essential commodities in the interests of the general public; the interest of the general public necessarily connotes the interests of the consuming public and not the interests of the dealers.

அத்தியாவசியப் பொருள்களை விநியோகிக்கும்போது மக்கள் நன்மையை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு விநியோகிக்க வேண்டும். மக்கள் என்றால் யார்? வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள் மக்கள். விற்கக்கூடிய பெரிய வியாபாரிகளோ, சிறிய வியாபாரிகளோ அல்ல.

For the sake of completeness, I will read it.

எந்தெந்தப் பொருள்கள் அத்தியாவசியப் பொருள்கள் என்றும் அப்போதே கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி அத்தியாவசியப் பொருள்கள் என்று 12 பிரிவுகளாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவை—

- (1) Cattle fodder including oil cakes and other concentrates;
கால்நடைத் தீவனங்கள்
- (2) Coal including coke and other derivatives;
- (3) Components and accessories of automobiles.

அப்போதே ஆட்டோமோபைல் இண்டஸ்ட்ரி வளர்ந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதிலே கள்ள மார்க்கெட் நடக்க ஏது இருக்கிறது என்று புரிந்துதான் மோட்டார் பார்ட்களுக்கும் விலை நிர்ணயம் செய்து ஒழுங்காகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 நவம்பர் 22]

(4) Cotton and woolen textiles;

துணியாக இருக்கலாம்; உல்லன் போர்வைகளாக இருக்கலாம்.

(5) Foodstuffs including edible oils and oil seeds;

உணவுப் பொருள்கள், உணவுக்காக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய
எண்ணெய்கள்.

(6) Iron and steel including manufactured products of iron
and steel;

(7) Paper including newspapers, straw board;

(8) Petroleum and petroleum products;

பெட்ரோலியம் பிராடக்ட்ஸ் என்று சொல்லும்போது நம்முடைய
மண்ணெண்ணெயும் அதில்தான் சேரும்.

(9) Raw cotton, ginned or unginned and cotton seed;

பருத்தி, பஞ்சு, பருத்தி விதை.

(10) Raw jute;

(11) Food crops including crops of sugarcane;

உணவு உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய பண்டங்கள்; கமர்ஷியல்
கிராப்ஸ்; குறிப்பாக நம்முடைய கரும்பு.

(12) Any other class of commodity declared so by the
Government of India.

ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்டுக்கு சில விதிகள் இருக்கின்றன என்றும்
குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1955-ம் ஆண்டிலேயே இவைகளெல்லாம்
அத்தியாவசியமான பண்டங்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்
என்றால் அதற்குப் பிறகு அதிகமான சாமான்கள் விஸ்டில்
வந்திருக்கின்றன. மாநில சர்க்கார் அந்த லிஸ்ட் படி நடவடிக்கை
எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாமும்
சில நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டதான் வருகிறோம்.
அத்தியாவசியப் பொருள்கள் என்பது மனிதனின் தேவைக்கேற்ப
காலத்திற்குக் காலம் மாறும்.

“அறமெனப் படுப் தியாதெனக்கேட்பின்
மறவா திதுகேண் மன்னுயிர்க்கெல்லாம்
உண்டியு முடையுமுறையுளும்ல்லது
கண்டதில்லைக் காவலனுரைக்கும். . .”

1973 நவம்பர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

என்று ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மணிமேகலையில் சொல்லி யிருக்கிறார். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சொன்ன அந்தக் காரியமாவது இப்போது முழுமையாக நடைபெற்றிருக்கிறதா, நிறைவேற்றப் பெற்றிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. 1955-ம் ஆண்டில் இருந்த எஸ்கென்ஷியல்ஸ் கமாடிட்டிஸை விட 1973-ம் ஆண்டில் அதிகமாகும். இன்றைக்கு நாக்கு மின்சாரம் அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. பணிதமான வசதிகள் வரலாம். வசதிகள் அதிகப்பட்டுக் கொண்டே போவது நாட்டின் வளத்தைக் காட்டுகிறதே தவிர, வேறல்ல.

[பிற்பகல் 12.50]

அப்படி தேவைகள் அதிகப்படும் காலத்தில் அந்தத் தேவைகள் சாதாரண மனிதனுக்கு எட்டும் என்ற முறையில் வரவேண்டும். அந்த அரகங்கத்திற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசு உத்தரவு போட்டு சில கட்டுப்பாடுகள் செய்கிறோம் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இங்குள்ள அரிசியை வெளி மாநிலங் களுக்குக் கொண்டு போகக் கூடாது என்று எஸ்கென்ஷியல் கமாடிட்டிஸ் ஆக்ட் படி நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற அதிகாரத்தின் கீழ் கொண்டு வருகிறோம். ஒரு குறிப்பிட்ட லாரி நம்பர் 40 என்று வைத்துக்கொள்வோம். தினசரி நூறு மூட்டைகள் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த எஸ்கென்ஷியல் கமாடிட்டிஸ் ஆக்ட் படி அப்படி லாரியில் கொண்டு போனதை பறிமுதல் செய்கிறோம், பறிமுதல் செய்து எடுத்துக்கொள்கிறோம், அனுப்பியவருக்கு நூறு மூட்டை நஷ்டம். அது தினசரி போய்கொண்டிருக்கும். அதை ஒன்றும் செய்யமுடியாது. இந்தமாதிரி நிலையில் அன்று பாசிஸ்தானுக்கு அதிகமாகக் கொண்டு சென்று கொண்டிருந் தார்கள். அதைப் பார்த்து பஞ்சாப் அரசு ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த எஸ்கென்ஷியல் கமாடிட்டிஸ் ஆக்டின் ஏழாவது பிரிவில் என்ன தண்டனை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தண்டனை ரொம்ப நன்றாக இருக்கிறது. தண்டனை ஒரு ஆண்டு, அல்லது மூன்று ஆண்டுகள். சிறைத் தண்டனை தான் கொடுக்கவேண்டும். ரூ. 2.15-க்கு சீனி விற்கவேண்டு மென்று சொன்னால் ரூ. 2.20-க்கு விறரால் கிடைக்க வேண்டியது ஒரு ஆண்டு தண்டனை. அபராதம் போடுவது என்றால் ஏன்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 நவம்பர் 22]

அபராதம் மட்டும் போடுகிறோம் என்பதற்குக் காரணம் சொல்ல வேண்டும் என்று 1955-ம் ஆண்டிலேயே அப்படியெல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த எஸென்ஷியல் கமாடிட்டிஸ் ஆக்ட்டுக்கு கண்காணப் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் இருக்கிறது. திருத்தம் மாநில அரசும் கொண்டு வரலாம், மத்திய அரசும் கொண்டுவரலாம் என்ற நிலையில் மாநில அரசு மத்திய அரசுச் சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள்.

'Power to control production, supply and distribution of essential commodities and also forfeiture of certain property used in the commission of offence'

That is section 7 of the Punjab Act of 1959. Under this section, if a vehicle carries these articles, that vehicle also can be seized.

அந்த முறையில் பஞ்சாப் அரசாங்கம் சட்டத்தைத் திருத்தி தனக்குள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி லாரிகளை பறிமுதல் செய்யலாம் என்ற அதிகாரத்தைத் தங்களுக்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். நான் இதைக் குறிப்பிடக் காரணம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போதோ அல்லது வேறு சமயத்திலோ எங்களுக்கு இதன்படி அதிகாரம் இல்லை என்ற வாதம் வருமானால் தக்க அதிகாரங்களை எடுத்துக்கொள்ள வசதி இருக்கிறது, வாய்ப்பிருக்கிறது என்று சொல்வதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

இன்னும் அதற்கு பலவிதமான வாதங்கள் உள்ளன. டி.ஜி.ஆர். இருக்கிறது. இன்று கூட மன்றத்தில் ஒரு கேள்வி எழுப்பப்பட்ட போது உரம் சம்பந்தமாகச் சொல்லப்பட்டது. மத்தியப் பிரதேசத்தில் உரத்தை எஸென்ஷியல் கமாடிட்டி என்று டிக்ளேர் செய்து அதை மாநிலத்தில் விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்று செய்துவிட்டார்கள். அப்படி ஏன் இங்கு செய்யவில்லை என்று கேட்டபோது பதில் சொன்னார்கள், மூன்றில் ஒரு பங்கு உரத்தைத் தான், உற்பத்தி செய்யும் உரத்தைத்தான் விநியோகம் செய்ய அதிகாரம் இருக்கிறது, மீதியை ஷாவாலெஸ், பாரி போன்றவர்கள் விநியோகிக்கிறார்கள், நெய்வேலியில் பல டிலர்களுக்குக்

1973 நவம்பர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கொடுக்கிறார்கள், அதனால்தான் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்வது, இதைப் பூராவையும் எடுத்துக் கொள்ள அதிகாரம் இருக்கிறது.

ஒரு ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னால் மத்திரிசபைக்குள் நடந்த இரகசியத்தைச் சொல்லிவிடவில்லை. மத்திய அரசின் அனுமதி பெற்றுத்தான் மாநில அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று வருகிறபோது 1967-க்குப் பிறகு இதே மத்திரிசபை இருந்த காலத்தில் ஒன்றிரண்டு சம்பவங்களில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துவிட்டு நாம் இப்படி நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி அபூர்வல் வாங்கியிருக்கிறோம். அந்த அளவிற்குச் சொன்னால் போதும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ஆக, மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுகளுக்கும் அதிகாரம் உள்ளது. மாநில அரசுக்கு இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் பஞ்சாப் உதாரணத்தை எடுத்துக் காண்பித்தேன். இந்தச் சட்டத்திற்கு நாமே திருத்தம் கொண்டுவரலாம். வேண்டிய திருத்தங்கள் கொண்டுவந்து அமல் படுத்தலாம். டி.ஐ.ஆர்.-ல் எவ்வளவோ செக்ஷன்ஸ் உள்ளன. பலியிடங்களில் மத்திய அரசு அல்லது மாநில அரசு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சிலியிடங்களில் மத்திய அரசு சொன்னவைகளை மாநில அரசு செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆக, மாநில அரசு அப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஆரம்பித்து இப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறோம் என்று மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்தால் அதை மறுக்கக்கூடிய நிலை வரும் என்றால் அப்போது எல்லோரும் சேர்ந்து, இப்படி ஒரு நிலை எடுத்தோம், மத்திய அரசு இதை மறுக்கிறது என்று சொல்லி இதை மறுக்கக்கூடாது என்று எப்படி அன்று சட்டமன்றம் ஆரம்பித்த போது ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினோமோ அதேமாதிரி ஒரு தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றி இச்சபையில் அநேகமாக எல்லோரும் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதிகாரம் இல்லை என்ற பிரச்சனைக்கே இடமில்லையென்பதை வலியுறுத்துவதற்காகத்தான் இப்படிச் சுற்றிவளைத்துச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: லாரிகளில் இதுபோன்ற எஸென்ஷியல் கமாடிட்டிஸை ஏற்றிச்செல்லும்போது பறிமுதல் செய்வதற்கு வேறு மாநிலங்களில் சட்டம் நிறைவேற்றுகிறபோது

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1973 நவம்பர் 22]

நம் மாநிலத்திலும் நிறைவேற்றி அதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி பெற்றிருக்கலாமே என்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த அரசு ஏறத்தாழ ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பு லாரிகளை பறிமுதல் செய்கிற அதிகாரம் வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு எழுதியும், தொடர்ந்து நாங்கள் அதுபற்றி பல முறையீடுகள் அனுப்பியும் 'It is under consideration' என்ற பதில் வந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர இன்னும் அனுமதி கிடைக்கவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் தெரிவிப்பது என்ன வென்றால்,

Section 7A says—

'7A. *Forfeiture of certain property used in the commission of the offence.*—Whenever any offence relating to Foodstuffs which is punishable under Section 7 has been committed, the court shall direct that all the packages, coverings or receptacles in which any property liable to be forfeited under the said section is found and all the animals, vehicles, vessels or other conveyances used in carrying the said property shall be forfeited to the Government.'

The Punjab Act of 1959 was passed on 27th August 1959.

இதை 'ரெஃபர்' செய்து கொள்ளலாம்.

(அமைச்சர் அவர்கள் வேறொரு இருக்கையிலிருந்து பேச எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்): எந்த ஒரு உறுப்பினரும் அவருடைய இருக்கையில் இருந்துதான் பேச வேண்டுமென்பது நம் மரபு. ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய இருக்கையிலிருந்துதான் பேச வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (தமது இருக்கையில் நின்றவாறு) அதைத்தான் நானும் சொல்கிறேன். பஞ்சாப் மாநிலத்திற்கு அனுமதி அளித்த மத்திய அரசு தமிழக அரசு கேட்டபோது கொடுக்கவில்லை என்றுதான் நான் தெரிவித்தேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சட்டப் பிரச்சனையைத்தான் நான் சொல்கிறேன். உங்களுக்கு சிரமம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஒரு ப்ரைவேட் மெம்பர் தீர்மானம்

1973 நவம்பர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கொடுத்திருக்கிறேன். இது அநேகமாக இந்த செஷனில் வரும் என்று நினைக்கிறேன். அதை நிறைவேற்றலாமே. ப்ரைவேட் மெம்பர் பில் என்று வரும்போது பஞ்சாபில் இம்மாதிரி திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது அதை அப்படியே கொடுத்திருக்கிறேன். அதை நாம் இங்கும் நிறைவேற்றலாம். அப்படி நிறைவேற்றிவிட்டால் அது அந்தச் சட்டத்தில் இடம் பெறத்தான் செய்யுமே தவிர இடம் பெறாமல் போகாது. பிறகு கன்கரன்ஸ் வேண்டுமென்று சொல்வோம், பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். லா டிப்பார்ட்மென்ட் இதைப் பற்றி யோசிக்கலாம். இது ஒரு பொலிடி கல் இஷ்யூ. இதுமாதிரி வேறு பல திருத்தங்களையும் கொண்டுவரலாம். இந்தச் சட்டத்திலேயே வேறு பல திருத்தங்களைக் கொண்டுவரலாம். அதற்கு வசதி வாய்ப்பு இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, அத்தியாவசியப் பொருள்கள் என்று வருகிற போது டி.ஐ.ஆர்-இல் உள்ள சில பிரிவுகளை மட்டும், அதன் நம்பர்களை மட்டும் சொல்லி நிறுத்திக்கொள்கிறேன். டி.ஐ.ஆர். பூராவையும் வாசிக்கவேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. ரூல்ஸ் 125 (2), 107, 113, 114, 116. இவைகள் எல்லாம் எஸென்ஷியல் ஆர்டிகிள்ஸ் சம்பந்தமாகவும், கொண்டுபோகக் கூடிய கன்வேயன்ஸ் சம்பந்தமாகவும், விலை நிச்சயம் செய்வது சம்பந்தமாகவும் இருக்கக் கூடியவை. இந்த டிபன்ஸ் ஆப் இன்டியா ரூல்ஸ், எஸென்ஷியல் கம்மாடிட்டீஸ் ஆக்டைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு மகாராஷ்டிரத்தில் சர்க்கார் 22 பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறார்கள். இந்த நிர்ணயம் செய்த விலைக்கு அதிகமாக விற்குல் அவர்கள் குற்றம் செய்தவர்கள் என்று தண்டித்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி கேரளாவில் 9 சாமான்களுக்கு இதே முறையில் விலை நிச்சயம் செய்து அதை அமல் நடத்தியிருக்கிறார்கள். சமீபகாலத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியை உதாரணமாகக் கூட கூற முடியும். தேங்காய் எண்ணெய் விலையை ரூ. 7.50 என்று நிச்சயித்தார்கள். வியாபாரிகள் நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம் என்று சொல்லி ஸ்ட்ரைக் செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு இப்போது ரூ. 7.50-க்கு விற்பது என்றே ஒப்புக்கொண்டுள்ளதாகப் பத்திரிக்கையில் படித்தேன். பத்திரிக்கையில் வந்த செய்தியை வைத்துத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். அங்கே யிருக்கிற அமைச்சர்கள் யாரையும் சந்தித்துப்பேசி இது குறித்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 நவம்பர் 22]

விவரம் அறிய எனக்கு வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. இந்த மாதிரி அஸ்ஸாம், மகாராஷ்டிரா, கேரளா போன்ற இடங்களில் விலை நிர்ணயம் செய்து அதை அமல் நடத்தியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாப் மாநிலத்தில் இதற்கு ஏற்ற வகையில் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இங்கேயும் விலை நிர்ணயம் செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று இந்த அத்தியாவசியத் தேவைப்பொருள்கள் என்று வருகிறபோது சில கேள்விகள் எழலாம். இப்போது நாமே சில சமயத்தில் விலை நிச்சயம் செய்கிறோம். நமக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்துசெய்கிறோம். நெல் விலையை நிச்சயம் செய்கிறோம். அரிசி விலையை நிச்சயம் செய்கிறோம். இவ்வளவு அளவு தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் நிர்ணயம் செய்கிறோம். அதற்கு மேல் வைத்து இருந்தால் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும் என்றும் சொல்கிறோம். உதாரணமாக, 40 கலத்திற்கு மேல் ஒருவர் ஸ்டாக் வைத்து இருந்தால் அரசுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்ற முறையில் இருக்கிறது. இதனுடைய நோக்கமென்ன? யாரும் 2,000 மூட்டை கூட வைத்து இருக்கலாம். அரசுக்குத் தேவை என்று இருக்கிறபோது, அந்த 40 கலத்திற்கு மேல் உள்ளதைக் கொடுத்து விடவேண்டும். அல்லது அரசு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதாகும். சில சமயத்தில் நாம் விலையைக் கூட நிர்ணயம் செய்யாமல் இருக்கலாம். அப்படி விலை நிர்ணயம் செய்யாமல் இருக்கிறபோது—நான் அனுபவத்தில் சொல்கிறேன்—30 மூட்டை நெல்லை அரசு எடுத்துக்கொள்கிறது என்று சொன்னால், அன்றைக்கு என்ன விலை கொடுப்பது, அன்று இருக்கும் மார்க்கெட் விலை கொடுப்பதா, அல்லது அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கும் விலைக்குக் கொடுப்பதா என்ற பிரச்சனை வந்தது. அப்படி வருகிறபோது மார்க்கெட் விலை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. நான் நாடாளுமன்றத்தில் இருந்த நேரத்தில் இது ரொம்ப அக்கிரமம், இரண்டுக்கும் பொதுவாக ஒரு விலையை நிர்ணயம் செய்து கொடுப்பதுதான் சரி என்று சொல்லி அந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டபோது தெரிவித்தேன். ஏனென்றால் போன மாதம் வரை விலை கம்மியாக இருந்தது, இன்றைக்கு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது, ஆகவேதான் இரண்டுக்கும் மத்தியாக ஒரு விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னேன். இதற்காக 1957-ம் ஆண்டு ஒரு அமென்ட்மென்ட் வந்தது,

1973 நவம்பர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

Amendment 13 of 1957 of Essential Commodities Act of 1955
இந்தத் திருத்தத்தின் பிரதான நோக்கம் என்னவென்றால், மத்திய
சர்க்கார்,

The Central Government can direct the person holding stocks
of foodgrains to sell the whole or a specified part of it to any person
or class of persons.

இந்த அளவுக்குத்தான் விற்க வேண்டுமென்று அவர்கள்
தேவிரவாகச் சொல்லலாம். அதிலே சந்தேகம் கிடையாது.
அப்படிச் சந்தேகம் வருகிறபோதுதான் இந்தத் திருத்தத்திலே,

It is proposed in the absence of controlled prices the stockists
should be entitled to receive the average market rate prevailing in
the locality during the period of three months preceding the date
of the issue of the notification applying the new provisions
என்று ஒரு அம்சம் வந்தது.

ஏற்கனவே இந்திய சர்க்கார் இந்தச்சட்டம் போட்டு விட்டார்
கள். மத்திய சர்க்கார் சட்டம் போட்டதை கவனிக்காமல் மாநில
சர்க்கார் சில உத்தரவுகளைப் போட்டு அமல் நடத்துகிறது என்று
வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அது செல்லுமா செல்லாதா என்ற
கேள்வி கிளம்புகிறது. மத்திய சர்க்கார்போட்டு இருக்கும்
சட்டத்தின் நோக்கம் என்னவோ அந்த நோக்கத்திற்குட்பட்டு
மாநில சர்க்கார் உத்தரவு போட்டு இருந்தால் அந்த உத்தரவு
செல்லும் என்று சொல்லி சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இந்தப் பிரச்னை 2
தடவை எழுப்பப்பட்டு தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.
உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால்,

The Madras Sugar Factories Control Act as amended by the
Madras Sugar Factories Control (Mysore amendment) Act is not
repugnant to Act X of 1955 or order dated 27th August 1955.

நம்முடைய சென்னை மாநிலம் இன்றைக்கு எல்லா வகைகளிலும்
முன்னேறிச் சிறந்து இருக்கிறபோது சர்க்கரை சம்பந்தமாக
எங்கேயோ போய் இருக்கிறோம். கரும்பு சம்பந்தமாக நாம் சில
உத்தரவுகளைப் போட்டிருக்கிறோம். அந்த உத்தரவுகள் செல்லுமா
செல்லாதா என்று முதலாளிகள் எழுப்பினார்கள். நாம் போட்ட
சட்டத்தையொட்டி மைசூரில் அப்படியே போட்டார்கள். பிறகு

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 நவம்பர் 22]

மத்திய சர்க்கார் இதற்கும் முரண்பாடு இல்லை என்று தெள்ளத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். உ.பி.-யில் பல உத்தரவுகளைப் போட்டு இருக்கிறார்கள். கரும்பு சம்பந்தமாகவும், சீனி சம்பந்தமாகவும் போட்டு இருக்கிறோம். கரும்பிலிருந்து தானே சீனி எடுக்கிறோம். கரும்பின் விலைக்கும், சீனியின் விலைக்கும் இணைப்பு இருக்க வேண்டும். உ.பி.-யில் அதிகமாக விலை இருக்கிறது. இதை விவசாயிகள் கிளப்பினார்கள். அப்படி வருகிறபோது மத்திய சர்க்கார் குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு விற்கவேண்டும், ஒரு டன் கரும்பு இன்ன விலையென்றால் அதற்குக் குறைந்து வாங்க கூடாது என்று உத்தரவு போட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு ரூ. 85 என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக இங்கே 85 என்று சொல்கிற நேரத்திலே கேரளத்திலே அதிகமாக விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்குப் போனால் ஒரு பக்கத்திலே 85 ரூபாயும், மற்றொரு பக்கத்திலே—கேரளத்திற்குச் செல்லுகிறது—அங்கே ரூ. 115 கொடுக்கிறார்கள். இப்படி இருக்கிறபோது ஏன் தமிழக சர்க்கார் அந்த விலை கொடுக்கக்கூடாது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நாமே ரூ. 110 விலை கொடுத்து இருக்கிறோம். நீங்கள் சொல்வது கேரளத்திற்கும், நமக்கும் உள்ள பிரச்சனை. நம்முடைய கோயம்புத்தூரின் ஒரு பகுதியை கேரளத்திற்கு என்று ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அந்த இடத்தில் கரும்பு தயாரித்து அதை எடுத்துக்கொண்டு போகலாம் என்று கண்டிஷன் போட்டுக் கொடுத்து இருக்கிறோம். அவர்கள் கரும்பு உற்பத்தி செய்யவில்லை. ஆகவே, நம்முடைய அரசாங்கமே அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. நம்முடைய பொருளாதாரமே இதனால் பாதிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. இருந்தாலும் கேரள அமைச்சர் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இந்த ஆண்டு மட்டும் விதி விலக்குக் கொடுத்து இருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு நாமே நம்முடைய கூட்டுறவு ஆலைக்கு அதை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் சொல்கிற இடம் எது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். சித்தூர் பகுதியில் இருக்கிறது. அமரா

1973 நவம்பர் 22] [திரு. செ. மாதவன்]

வதியில் 110 கொடுக்கிறார்கள். நான் கேள்விப்பட்ட விவரத்தைத் தான் சொல்கிறேன். தவறு இருந்தால் திருத்திக்கொள்ளத் தயார்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நம்முடைய கூட்டுறவு ஆலையில் 110 கொடுத்து இருக்கிறோம். நாமே அவர்களுக்கு ஒரு இடத்தை அலாட் செய்துகொடுத்து, அந்தப் பகுதியில் விளையும் கரும்பை எடுத்துச் செல்லுங்கள் என்று சொன்னோம். ஒரு சமூகமான உறவு ஏற்படவேண்டுமென்பதற்காக கேரள அமைச்சரின் வேண்டுகோளின்படி இந்த ஆண்டு கொடுத்து இருக்கிறோம். அதை அப்படியே கொடுத்து விட்டால் எதிர் காலத்தில் அங்கேயுள்ள கூட்டுறவு ஆலை அங்கே செயல்பட முடியாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : குறிப்பாக இதைப் பொறுத்த வரையில் I am on much stronger grounds. கூட்டுறவு ஆலைக்கு லாபம் இருக்கிறதா என்று பாருங்கள். நான்கு, ஐந்து ஆண்டு களுக்கு முன்பாக நஷ்டம் இருந்தது. இப்பொழுது கூட்டுறவு ஆலைகளுக்கு லாபம் தான் இருந்துகொண்டு வருகிறது. சாதாரணமாக ஒரு டன் கரும்பில் கிட்டத்தட்ட ஒரு குளின்டால் சீனி சிடைப்பதாக வைத்துக் கொள்ளலாம், ஆவரேஜாக வைத்துக் கொள்ளலாம். ப்ரோடக்ஷன் காஸ்டு என்ன? ரூ. 125 ஒரு டன்னுக்கு என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்கள் கட்டவேண்டிய மத்திய வரி, மாநில வரி ரூ. 45-க்கு மேல் இல்லை. எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் ரூ. 150, 160-க்கு மேல் போகாது. ரூ. 175, 180-க்கு நாம் விற்பனையும் கண்டிரோல் விலையிலேயே. ஆனால் நிலைமை என்ன? பெரும் பகுதி சீனி ரூ. 300, 350-க்குப் போகிறது. உண்மையிலேயே நாம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய கரும்பு விவசாயிகளுக்கு பெரிய அளவுக்க உதவி செய்ய முடியும். நாம் அதற்கு ஒரு வரி காட்ட முடியும். மகாராஷ்டிரா, கேரளா, உத்திரப் பிரதேசம் அகிய இடங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு, அங்கே ரொகவரி இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக விலை கொடுக்கிறபொழுது நாம் ஏன் கொடுக்கவில்லை?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்விக்குப்பம்) : மாநில அரசுக்கு ரீமைகள் இருந்த சமயத்தில் மாநில அரசு இது சம்பந்தமாக முடிவு எடுப்பதற்கு சாத்தியமாக இருந்தது. ஆனால் கரும்பு

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1973 நவம்பர் 22]

விலை நிர்ணயம் செய்வது, அதே சமயத்தில் சர்க்கரை விலை நிர்ணயம் செய்வது இவற்றிற்கான உரிமைகளை மத்திய சர்க்காரில் 1949-ல் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். அப்படி எடுத்துக் கொண்டதற்குப் பிறகு 1950-லிருந்து இந்த சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மாநில சர்க்காருக்கே இந்த உரிமை இருக்க வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கும் அவர்களின் கட்சியினரும் வற்புறுத்துவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்ன பிறகு தைரியம் வருகிறது. அந்தக் கருத்தை விளக்கிச் சொல்கிறேன். திரு. ஏ. எம். இராஜா அவர்களோடு கூட அதைப் பற்றி விவாதித்தோம். திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல, அது தான் உண்மையிலேயே சிக்கல். 70 சதவீதம் அவர்கள் லெவி என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். 30 சதவீதம் ஃப்ரீ மார்கெட் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். விலை நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரம் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் இருக்கிறது. அதன் விளைவாகத்தான் அதிலே ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தை, அல்லது லாபக் குறைவை 30 சதவிகிதத்தில் கொள்ளை அடிக்கின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதைத்தான் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களும் நானும் மத்திய உணவு அமைச்சரிடத்தில் வாதாடினோம். 'ஏன் இந்த நிலைமை இருக்கிறது, மாநிலத்திடமே இந்த அதிகாரத்தை ஒப்படைத்துவிடுங்கள். விவசாயிகளுக்கும் அதிகமாக கரும்புக்கு விலை வாக்கிக்கொடுப்போம். அதிக விலை இல்லாமல் சர்க்கரை விலையையும் நிர்ணயிப்போம்' என்ற வாதத்தை வைத்தோம். ஆனால் அவர்கள் எங்களுக்குத் தந்த பதில் வாதம்

'This is an All-India Policy; I cannot interfere'

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கரும்பைப்பற்றியும், சீனியைப் பற்றியும் சொன்னதினாலே, நான் அதைப்பற்றி கொஞ்சம் அதிகமாக விவரங்களைச் சேகரித்து ஓரளவுக்கு வைத்திருக்கிறேன் என்ற முறையில் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், அமராவதியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். 1969-ம் வருஷம் சுமார் ரூ. 69 லட்சம் கடன் . . .

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : நான் சொன்ன கருத்தை ஒட்டி கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் அபிப்பிராயம் என்ன . . .

1973 நவம்பர் 22]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கரும்புக்கு ரூ. 130 விலை கொடுக்கப் பட்டது. மத்திய சர்க்கார் சொல்லவில்லை.

They have only fixed the minimum; when the minimum is fixed like that, today in U.P. they are getting Rs. 130, in Maharashtra Rs. 123 and in Kerala Rs. 110.

என்னுடைய பாயிண்டு என்னவென்றால், கரும்பு உற்பத்தி செய்யக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு நீங்கள் நியாயம் வழங்கவில்லை என்பது தான். இந்த ஸ்பெண்டுக்கு அப்பாற்பட்டு இருந்தால்கூட கரும்பைப்பற்றி, சீனியைப் பற்றி எஸ்சென்ஷியல் கமாடிட்டிஸ் ஆக்டில் பிரதானமாக வருகிறது என்ற காரணத்தினால் அதை விளக்கிச் சொன்னேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : இது மாநில சர்க்காருக்கு இருக்கக்கூடிய ரெஸ்பான்சிபிலிடி இல்லை என்பதைச் சொல்லி, அதைச் செய்யவில்லை என்று சொன்னால் நலமாக இருக்கும். ரெஸ்பான்சிபிலிடி மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து வருகிறது. மாநில சர்க்காருக்கு அதை வாங்கித் தரவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால், அதைச் செயல்படுத்தும் அதிகாரம் மாநில சர்க்காருக்கு இல்லை. அந்த அதிகாரத்தை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு, கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்களின் கருத்து என்ன? அதைப்பற்றி அவர் கட்சி உறுப்பினர்களைக் கொண்டு பாராளுமன்றத்தில் சொல்வார்களா? என்னென்றால் சிபார்சு, ரெகமென்டேஷன் வேறு, ஆனால் இப்படித்தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவது வேறு. அந்த அதிகாரத்தை மாநில அரசுக்குப் பெற்றுத் தருவதுபற்றி தங்களுடைய கருத்து என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அரசியல் ரீதியில் வாதாடுவதில் ஆட்சேபனை இல்லை. உண்மையிலேயே கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும், சர்க்கரை வாயும் அதிக விலையில் விற்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தை வைத்துக்கொண்டு இருந்தாலும் நம்முடைய மாநில அரசு மட்டும் அதைச் செய்ய முடியவில்லை. கூட்டுறவு ஆலையில் பார்த்தோம். காஸ்டு ஆஃப் ப்ரொடக்ஷன் என்னவென்று போட்டுப் பார்த்தோம். 70 சதவீதத்தில் ஏற்படுகிற நஷ்டத்தையோ அல்லது லாபக் குறைவையோ 30 சதவீதம் உள்ள சர்க்கரையில் ஈடுகட்டி அதிக விலை பெறக்கூடிய வாய்ப்பு கொடுப்பது நியாயம் இல்லை. 'ஆன் தெட்'

[திரு. செ. மாதவன்] [1973 நவம்பர் 22]

பேஸிஸ்' அதைக் கொடுக்காதீர்கள். ஆகவே, 100 சதவீதம் உற்பத்தியையும் மாநில சர்க்காரிடம் ஒப்படைத்து, அதற்கு வேண்டிய கரும்பு விலையை நிர்ணயிக்கக்கூடிய அதிகாரத்தையும், சர்க்கரை விலையை நிர்ணயிக்கக்கூடிய அதிகாரத்தையும் மாநில சர்க்காருக்கே கொடுங்கள் என்று நாங்கள் கேட்டோம். இப்பொழுது இருக்கிற விதிகளை வைத்துக்கொண்டே நாங்கள் நன்மை செய்கிறோம். சென்ற ஆண்டு சொன்னோம். மத்திய சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. 90 ரூபாய்க்குக் குறைவாக யாருக்கும் கொடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் என்ன விலை நிர்ணயித்தார்களோ, அதைவிட ரூ. 5 கூட கொடுக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் ஒரு உத்தரவு போட்டோம். அதைக் கஷ்டப்பட்டு நிறைவேற்றினோம். இந்த ஆண்டு ரொம்பக் குறைத்து விட்டார்கள். குறைத்துவிட்டாலும், சென்ற ஆண்டு மத்திய அரசு நிர்ணயித்த விலையைவிட ரூ. 5 கூட கொடுக்கவேண்டும், ப்ரொடக்ஷன் ஸீஸனில் எல்லோரும் உட்கார்ந்து பேசி லாபம் வந்தால் லாபத்தில் பங்காக ஒரு இன்சென்டிவ் விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். அதை நிறைவேற்றி வருகிறோம். உண்மையிலேயே சிக்கல் என்னவென்றால் அகில இந்தியக் கொள்கை என்று சொல்லி மத்திய அரசு எடுத்த முடிவு தான். மத்திய அரசை ஒப்புக்கொள்ளும்படி திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் செய்தால், நிச்சயம் தமிழ்நாட்டு விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தாராளமாக ரூ. 5 கூட வைத்து ரூ. 90 பிக்ஸ் செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டில் சில ஆலைகளில் ரூ. 110 கொடுக்கப்படுகிறது சில ஆலைகளில் ரூ. 90 கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வேறுபாட்டிற்கு அவசியம் என்ன? பிற மாநிலங்களில் ரூ. 120, 130, 140 கொடுக்கும்பொழுது, தமிழக அரசு மாத்திரம் தாராளமாக நடந்துகொள்ளாமல், பொறுப்பை மத்திய அரசுக்குக் காட்டி விட்டு ஏன் தப்பித்துக்கொள்ள முயற்சிக்கவேண்டும்? இவர்கள் கையில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை இவர்கள் ஏன் விரயமாகி கக்கட்டாது? மத்திய சர்க்கார் மினிமத்தான் பிக்ஸ் செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவுக்குக் குறையாமல் கொடுக்கவேண்டும்

1973 நவம்பர் 22] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் ரூ. 130, 140 என்று பிற மாநிலங்களில் கொடுக்கும்பொழுது ஏன் இந்த மாநில சர்க்கார் தாராளமாக கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மத்திய சர்க்கார் ஆலைகளுக்கு விலை நிர்ணயிக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆலைகளுக்கு விலை நிர்ணயிக்கவில்லை. ஆலைகள் உற்பத்தி செய்யும் சர்க்கரைக்கும், அதற்குத் தரப்படுகிற கரும்புக்கும், ஷுகர் ரெகவரி டன்னுக்கு எவ்வளவு என்று அந்த பேசிசில் கொடுக்கிறார்கள். சில ஆலைகளில் ரெகவரி கூடுதலாக இருக்கலாம், ஆகவே கூடுதலாகக் கொடுக்கலாம். கூட்டுறவு ஆலையைப் பொறுத்தவரையில் ஆம்பூரில் ரூ. 110 கொடுக்கப்படுகிறது. சர்க்கரை, கரும்பு விலையை இணைக்கின்ற அதிகாரம் நமக்கு வேண்டும். அதைத்தான் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அரசு ஏன் கொஞ்சம் தாராளமாக நடந்துகொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டால், எதை எதையோ பேசுகிறார்கள், முடியாததைப் பேசுகிறார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொடுத்த விவரம், வேளியே கொடுத்த விவரத்தை வைத்தே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக் கூடிய வாதம் எப்படித் தவறானது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் இங்கே கொடுத்த விவரம்தான். தமிழகத்தில் 3 லட்சம் டன் சர்க்கரை வருஷத்திற்கு உற்பத்தியாகிறது. 3¼ லட்சம், இப்பொழுது 3½ லட்சம் டன் கூட இருக்கலாம். 3 லட்சம் டன்னுக்குக் குறையவில்லை. அதாவது 30 லட்சம் டன் கரும்பாவது அதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் அல்லது 35 லட்சம் டன்னுக்கூட இருக்கலாம். ஆக, ஒரு மாதத்திற்கு 25,000 டன். ஆக, ஒரு மாதத்திற்கு 25,000 டன் நம்முடைய கையில் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் தேவை என்ன? இதே மன்றத்தில் சொல்லப்பட்டது. 12,500 டன். நாம் உற்பத்தி செய்வது 25,000 டன். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் இந்த வருஷம் எவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது. 12,500 டன் மாதத் தேவை. இதே சட்டமன்றத்தில் கொடுத்த விவரத்தை வைத்துத் தான் சொல்கிறேன். நாம் உற்பத்தி பண்ணுவதிலே பாதிதான் நமக்குத் தேவை. பொதுவாக

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 நவம்பர் 22]

அவர்கள் நமக்கு பாதி கொடுக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக 70 சதவீதம் கொடுக்கிறார்கள். அதாவது லெவி ஷுகர் 10,000 டன். 10,000 டன் ஷுகர் கையிலே கொடுத்துவிட்டு, தாங்கள் நிச்சயித்த விலையிலே விற்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்—சீனி விலை சென்ற ஆண்டு 2.00, இந்த ஆண்டு 2.15. மீதியிருக்கக் கூடிய 15,000 டன். மத்திய சர்க்கார் கொஞ்சம் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். 8,000 டன் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். மீதி இருக்கக் கூடியதை இவர்கள் இஷ்டம்போல் விற்கலாம். பாக்டரி வைத்திருப்பவர்கள் கையில் 5,000, 6,000 டன் இருக்கிறது. என்னுடைய பாயிண்டு என்னவென்றால், 12,500 டன் நமக்குத் தேவையாக இருக்கிறபொழுது, தமிழ்நாட்டில் இருப்பது அதற்கு மேலே அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, நமக்குக் கிடைத்த 10,000 டன்னையும் ஒழுங்காக விநியோகம் செய்து, மிச்சம் இருக்கக் கூடிய 5,000, 6,000 டன் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்களே அதையும் வாங்கி விநியோகியுங்கள். ஆகவே, பற்றாக்குறைக்கு இடம் கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இதிலே என்னுடைய வாதம் எப்படி தவறு என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. 3½ லட்சம் உற்பத்தி. 17 ஆயிரம் தேவை. இரண்டு மடங்கு உற்பத்தி செய்தாலும், விநியோக உரிமை நமக்கு இல்லாததால் தவறு நடக்கிறது. எப்படி தவறு நடக்கிறது என்பதற்கு விளக்கம் சொன்னேன். மத்திய அரசு மொத்தத்தில் 70 சதவிகிதம் எடுத்துக்கொண்டு, மீதமுள்ள 30 சதவிகிதத்தை ஆலை முதலாளிகள் என்ன விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்கலாம் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் சொன்னேன். இது எப்படி தவறாகும்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இப்போது நமக்கு 10,000 டன் தருகிறார்கள். நமக்குத் தேவைப்படுவது 12,500 டன். அவர்கள் கொடுப்பதுபோக மீதித் தேவை 2,500 டன்தான். இந்த 2,500 டன்னை முதலாளிகளிடம் இருந்து பெற்றுக்கொண்டால் மீதமுள்ள சுமார் 7,000 டன்னை அவர்கள் விற்பதுக்கொள்ளாட்டமே. 12,500 டன் நமக்கு கிடைத்தால் எல்லோருக்கும் நியாய விலையில் சர்க்கரை

1973 நவம்பர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

விநியோகம் செய்யலாமே. இந்தச் சிறு குறைபாட்டினால் இரண்டு மடங்கு, 3 மடங்கு அதிகமாக விற்கப்படுகிறது. இது விநியோகத்தில் உள்ள குறைபாடு என்றுதான் நான் சொல்வேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தப் பிரச்சினைப் பற்றியும் முதலமைச்சர் உணவு அமைச்சருடன் பேசினார்கள். 2¼ ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அவர்கள் 4 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். இரண்டு மடங்கு அதிகமாக விற்கிறார்கள். ஆகையால்தான் குறை ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தின் நடைமுறைதான் இதற்குக் காரணம். அதனால்தான் அவர்கள் இது 'ஆல் இந்தியா பாலிசி' என்று சொன்னார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 100 சதவிகிதத்தையுமே பெற வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கொள்கை. நாடாளுமன்றத்திலும் அதைத்தான் சொல்கிறோம். 70 சதவிகிதத்தையும் உங்களிடம் கொடுத்தாலும் உங்களால் சரியாக விநியோகம் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் இப்போது கிடைப்பதையே சரியாக விநியோகிக்காததால் கூட சில குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. எல்லா சர்க்கரையையும் உங்களிடமே கொடுத்து விட்டால், பின் உங்களுக்குத் தேவைப்படும் 15,000 டன் கோதுமை கிடைக்காமல் போய்விடும். மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து கோதுமையும் கோதுமைப் பொருட்களும் நமக்கு கிடைக்கின்றன. அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் சீனியை இங்கிருந்து பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆக, 15,000 டன் கோதுமைப் பொருட்கள் நமக்கு வரவேண்டும்; அதோடு நமக்குத் தேவையான 12,500 டன் சீனியும் கிடைக்கவேண்டும். இதிலே எங்களுக்கு கருத்து வேறுபாடு கிடையாது.

ஆனால் இங்கே தனிப்பட்ட முதலாளிகள் செய்யும் கொள்வீலாபத்தினால்—உங்களுடைய விநியோகம் சரியில்லாததினால் விலை வாசி ஏறிவிடுகிறது; இரண்டு மடங்குக்குமேல் ஏறிவிடுகிறது.

(பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

பூரா சீனியையும் கொடுத்தாலும் இதே நிலைமைதான் இங்கே ஏற்படும் இப்போது இருக்கின்ற நிலைவரப்படி. 70-80 என்றாலும் அல்லது 80-20 என்றாலும் இதே நிலைமைதான். இதற்குக்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 நவம்பர் 22]

காரணம் இங்கே இருக்கக் கூடிய Distributing machinery is very, very defective என்பதை நான் அழுத்தித்தான் சொல்லவேண்டும்; விபரம் வேண்டுமென்றால் பல மாவட்டங்களில் நடைபெறும் விஷயங்களை நான் சொல்லமுடியும். சில இடங்களில் கோளாறு ஏற்படுகிறது. உதாரணமாக, கோவில்பட்டியில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிடுகிறேன். அங்கே இரண்டு வார்டுகளுக்கு 33 மூட்டை சீனி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எல்லாக் கார்டுகளுக்கும் சீனி கொடுத்த பின்னாலும் மீதம் 20 மூட்டை இருந்தது. இந்த 20 மூட்டை எங்கே போகிறது என்று தெரியவில்லை; எங்கோ போகிறது. அதனால்தான் விநியோக முறையே சரியில்லை என்று சொல்கிறேன்.

மதுரையில் ஒரு கடையில் 15,000 மூட்டை சீனி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னோம். 15,000 மூட்டை என்பது தப்பு, 25,000 மூட்டை வைத்திருக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஓப்பன் மார்க்கெட்டில் வாங்கியது என்று சொன்னார்கள். 25,000 மூட்டைகளில் 10,000 ஓப்பன் மார்க்கெட், 15,000 லெவி என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. நான் இதைச் சொல்வதற்கு காரணம் நிலைமை உங்களுக்குத் தெரிய வேண்டும் என்பதற்குதான். இதை வைத்துக்கொண்டு I do not want to gain a point. இந்த விநியோக முறையை இன்னும் கொஞ்சம் 'டோனிங் அப்' செய்ய வேண்டும்.

இப்போது சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிறது. அதனுடைய வேலைத் திட்டங்கள் இப்போது பரவாயில்லை. ஆறு மாத காலத்தில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது. தேவையான சீனி கையில் இருக்கிறபோது, சென்னையிலே கூட எல்லோருக்கும் கிடைக்காமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமை மாற வேண்டும். அதற்கு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மிக மிகப் பொறுப்பு வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. அதை உணர்ந்து இந்த கார்ப்பரேஷன் செயல்பட வேண்டும். தவறு செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு 'எசன்ஷியல் கமாடிட்டிஸ் ஆக்ட்' இருக்கிறது. அதை வைத்து தவறு செய்பவர்களைக் கண்டுபிடித்து, கைது செய்து, கடுமையாக தண்டிக்கவேண்டும். அதிக விலைக்கு சீனியை யார் விற்கிறாலும் அவர்கள் மீது தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சென்ற

1973 நவம்பர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

சட்டமன்றத் தொடரில் கூட நான் கோதுமை, கோதுமைப் பொருள்கள் பற்றிப் பேசும்போது இந்த விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். நமக்கு மத்திய அரசாங்கம் 15 அல்லது 16 ஆயிரம் டன் தருகிறது. விலையையும் அவர்களே நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். ஒரு குவிண்டால் மைதா 107 ரூபாய்க்கு மேல் விற்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். நாம் என்ன செய்தோம்? அந்த மைதாவை ஒரு ரூபாய், 2 ரூபாய் கமிஷன் வைத்து விற்கலாம் என்று முதலாளிகளிடம் கொடுத்தோம். 110 ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். பின்னால் 120 என்று சொன்னார்கள். இப்போது 120 ரூபாய் கொடுத்தாலும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் 250 ரூபாய் என்றால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கிடைக்கிறது. பக்கத்திலே இருக்கிற ப்ராட்வே கடையிலே போய்ப் பார்த்தால் கூட இந்த விஷயம் தெரியும். குறிப்பிட்ட விலைக்கு மைதா, ரவை எதுவும் கிடைப்பதில்லை. நம்முடைய மாநிலத்திற்கு 15,000 டன் கொடுக்கிறார்கள். முறையாக விநியோகம் செய்யுங்கள். போதாது என்றால் போதுமான அளவு பெற்றுக்கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

நான் சொல்வதெல்லாம் விநியோகம் சரியாக இருக்கவேண்டுமென்பதுதான். அதிக விலைக்கு விற்பவர்கள், பதுக்கி வைப்பவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தயக்கம் காட்டக்கூடாது. சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் இந்த விஷயத்தில் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படும் பொருட்களான சீனி, கோதுமை, ரவை, மைதா, இதர முக்கிய உணவுப்பொருட்கள் பற்றி விசாரித்துத் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பருப்பு வகைகளைப்பற்றிக் கூட அவர்கள் கேட்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குமேல் எங்கும் சேமித்து வைக்கக்கூடாது. அப்படி அதிகமாக சேமித்து வைக்கா விட்டால், அவர்கள் பதுக்கி வைத்திருக்கிற மூட்டைகளையும் 'ஸ்டாக்' வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். தேவைக்கு அதிகமாக இருப்பதை ஸ்டாக் என்று சொல்லமுடியாது. சிவில் சப்ளைஸ் கமிஷனர் அதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும்.

நானும் ஒரு வியாபாரி வீட்டுப் பிள்ளைதான். கொள்ளை லாபம் அடிப்பதற்காக மூட்டைகளைப் பதுக்கி வைத்திருப்பார்கள். கணக்குக் காட்டுவதற்காக இரண்டு புக் வைத்திருப்பார்கள்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 நவம்பர் 22]

பார்கள். ஆயிரம் மூட்டைதான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றால் அவர்கள் 2,000 மூட்டைகளை ஆயிரம் ஆயிரமாக இரண்டு புக்குகளில் எழுதிவைத்துவிட்டு, ஸ்டாக் சரியாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிடுவார்கள். இதையெல்லாம் கவனமாக ஆராய்ந்து சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். புதிதாக இந்த கார்ப்பரேஷனுக்கு வந்திருக்கிற அதிகாரி துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எங்களுடைய கொள்கை யாராலும் சரி, சட்டவிரோதமாக செயல்படுகிறவர்கள் மீது, பதுக்கல் காரர்கள் மீது, பிளாக் மார்க்கெட் காரர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

Such unsocial elements must be dealt with ruthlessly.

இதில் நாங்கள் யாருக்கும் சிபாரிசுக்கு வரவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதை தவறு என்றும் நாங்கள் சொல்லவில்லை.

அண்மையில் மத்தியப் பிரதேசத்திலே சில நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்லும்போது, இங்கே இருக்கின்ற திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. அது ரொம்ப ரொம்ப பிற்போக்கான ஒரு மாநிலம். அங்கே கூட பதுக்கல்காரர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்; துப்பாக்கிப் பிரயோகம் கூட நடைபெற்றிருக்கிறது. 15,000 பேர் அரஸ்ட் செய்யப்பட்டார்கள். இந்த நடவடிக்கையினால் சிலபேர் செத்தார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட மாநிலத்தில் கூட 'டிஃபன்ஸ் ஆப் இந்தியா ஆக்ட்டின்' கீழ் இந்த விதமான நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். இங்கேயும் அதுமாதிரி யான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டால் நிச்சயமாக விலைவாசிகள் குறையும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. அவர்களைப் பிடித்துப் போட முடியும். சட்டம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. மனம் கொஞ்சம் வேண்டும். சில பேர்களைப் பிடிக்க தைரியம் கொஞ்சம் வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட ஆள்—நான் ஏற்கனவே சொன்னேன்—கள்ளக்கடத்தல் கும்பலுக்கே முக்கியமானவர்—கம்பம் சம்பவம் ஏற்பட்டதற்கே முக்கியமான நபர்—அவரைக் கைது செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள்.

1973 நவம்பர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வாரண்டு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் இன்னும் கைது செய்யப்படவில்லை. நான் ஏற்கெனவே பேசினதை வைத்து இரண்டு மூன்று பேர்களைக் கைது செய்தார்கள். வாஸ்தவம். இவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்களே தவிர அந்த முக்கியமான ஆள் இன்னமும் மதுரையில் நடமாடிக்கொண்டிருக்கிறார், கைது செய்யப்படவில்லை. இதுபோல இல்லாமல் டிடரன்டாக நடவடிக்கை எடுக்கும்போதுதான் மக்களிடத்தில் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும்.

இன்றைக்கு நான் பற்றாக்குறைக்குள் போக விரும்பவில்லை. எல்லாம் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. நம் மாநிலத்தில் மட்டும் அல்ல. எங்கும் பற்றாக்குறையாகத்தான் இருக்கிறது. என்றாலும் நமக்குக் கிடைக்கின்றவைகள் ஒழுங்காக விநியோகம் செய்யப்படுகிறதா என்பதுதான் பிரச்சினை.

இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். உரம் மிக முக்கியமான பிரச்சினையாகிவிட்டது. முக்கியமான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் ஒருவரே என்னிடம் தனியாகச் சொன்னார். நீங்கள் போய் சட்டமன்றத்தில் பேசுங்கள் என்றார்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : யார் என்று பெயரைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : Please don't think I will expose anybody like that. அந்த விஷயம் முக்கியமானதாகையால் அதை நான் சொல்கிறேன். “1966 இல் நமது மாநிலத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறை இருந்தது. பிறகு எடுத்த நடவடிக்கைகளின் காரணத்தினால் இன்றைக்கு நம் மாநிலம் சர்ப்பளசாக இருக்கிறது. உரம் கிடைக்காது இந்த வருஷம் போகிற போக்கைப் பார்த்தால் மறுபடியும் பற்றாக்குறை மாநிலமாகவே ஆகிவிடும். அப்படி ஆகிவிட்டால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை” என்றார். அது உண்மை. கார்த்திகை மாதம் வந்துவிட்டது. உரம் கிடையாது. போன அமைச்சர் இருந்தபோதுள்ள நிலைமையைக் காட்டிலும், இப்போதுள்ள அமைச்சர் நிர்வாகத்தில் ஒரு மாறுபாடு—உரத்திற்குக் காட்டு கொடுத்திருப்பதுதான். எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர் 50 மூட்டை உரத்திற்கு காட்டு வைத்திருக்கிறார். ஆனால் உரம் இல்லை. வெளியில் போய் யூரியாவை 115 ரூபாய் கொடுத்து 30

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 நவம்பர் 22]

மூட்டை வாங்கி வந்தார். எப்படி வெளியே கிடைக்கிறது? சொல்லலாம். மூன்றில் 2 பங்கு தனியாருக்குக் கொடுக்கிற காரணத்தினால் கிடைக்கிறது என்று. முன்பு பஞ்சாயத்துத் தலைவர், யூனியன் தலைவர் கொடுத்தபோதாவது—சண்டைபோட்டால் எப்படியாவது வாங்கிக் கொடுத்து விடுவார்கள். இப்போது அப்படிக்கூட இல்லை. சமீபத்தில் விவசாயிகளைச் சந்தித்துப் பேசியதில் இருந்து 2 மாதகாலமாகவே உரம் இல்லை என்று தெரிகிறது. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. தனிப்பட்ட அமைச்சர் கவனிப்பது என்றில்லாமல்—உர விநியோகத்தைப்பற்றி காபினெட் லெவலிலேயே விவாதித்து சீரான ஒரு விநியோக முறையைக் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். இதற்கு ஹைப்ரையாரிடி கொடுத்தாக வேண்டும்.

நான் பல்லடம் போயிருந்தேன். அங்கே பூராவும் பருத்தியும், புகையிலையும் தான். அங்கே உற்பத்தியாகிற பருத்தி பூராவும் திருப்பூருக்குப் போகிறது. “இந்த நேரத்தில் எங்களுக்கு உரம் கிடைக்காதுபோனால் எல்லாம் தீய்ந்துபோய்விடும்” என்கிறார்கள். பருத்தி, புகையிலை மூலமாக மத்திய சர்க்காருக்கும் சரி, மாநில சர்க்காருக்கும் சரி நிறைய வருமானம் இருக்கிறது. அதை அவர்களே எடுத்துக்காட்டினார்கள். ஆகவே உடனடியாக டாப் ப்ரையாரிடி கொடுத்து பல்லடம் பகுதிக்கு உரம் கிடைக்கச் செய்ய வழி செய்யவேண்டும்.

சமீபத்தில் மதுரை கிழக்கு, மேற்கு ஆகியவற்றின் மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டம் நடந்தது. நான் அதில் உரப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக லேசாக எழுப்பினேன். கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லோரும் சேர்ந்துகொண்டுவிட்டார்கள். அப்போது ஆயிரம் டன் உரம் வருகிறதென்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : உரத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உரம் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அளவு கிடைக்கவில்லை. கொடுப்பதாகச் சொன்னதைக் கூட கொடுக்கவில்லை. தமிழ்நாட்டிற்கு 8 ஆயிரம் டன் கப்பலில் வருவதாகச் சொன்னார்கள். கப்பலுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் நடுக்கடலிலேயே அந்தக் கப்பலை விசாகப்பட்டினம் துறைமுகத்திற்குத் திருப்பி

1973 நவம்பர் 22] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

விட்டார்கள், உத்தரப் பிரதேசத்திற்கு அனுப்பிவைக்க. உடனடியாக ஆட்சேபித்ததற்கும் இந்தப் பிரதேசத்தைவிட அங்கே மிக முக்கியமாகத் தேவைப்படுகிறது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். தற்போது ஒரு கப்பல் நாகப்பட்டினத்திற்கு வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அங்கே போய் உரத்தைப் பார்த்தால் பாதிக்கு மேல் நனைந்து மூட்டை கெட்டிருக்கிறது. இறக்குவதா வேண்டாமா என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசு தருகிற உரத்தை நமக்கு விநியோகிக்கிற பொறுப்பு இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் நம்மிடத்தில் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: அமைச்சர் அவர்கள் உர சம்பந்தமாக இருக்கிற நிலைமையைத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். இப்போது நாகப்பட்டினத்திற்கு வந்திருக்கிற உரத்தையாவது உடனடியாக எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் அனுப்பிவைக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா? அதற்கு ஏற்கனவே செய்துகொள்ளப்பட்ட ஒரு அக்கிரிமெண்டு இடைஞ்சலாக இருப்பதாக முன்பு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி ஏதாவது அக்கிரிமெண்டு இருந்தாலும் உடனடியாக அதை மாற்றி, அந்த உரத்தை எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் உடனடியாக விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து உரம் வரவில்லை என்று சொல்லி உரம் கிடைக்காது திண்டாடுகிறவர்களை நாம் திருப்தி செய்ய முடியாது. கேள்வி நேரத்தில் சொன்னார்கள், 3-இல் ஒரு பங்கு உரம்தான் இருக்கிறது, பாக்கி தனியாருக்கு விநியோகிக்கப்படுகிறது என்றார்கள். இந்த ஒரு பங்கும் கூட அதோடு போய்த்தான் சேர்ந்துவிடுகிறது. உடனடியாக நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை—மெட்ராஸ் பெர்டிலைசர், நெய்வேலி யூரியா பாக்டரி இங்கே உற்பத்தியாகிற உரத்தை ஷா வாலஸ், பாரி கம்பெனிகளுக்குக் கொடுப்பதை நிறுத்த வேண்டும். அப்படி ஒரு உத்தரவைபோட்டு, மத்திய சர்க்காரோடு நீங்கள் சண்டை போடவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அப்படி நாங்கள் மத்திய சர்க்காரோடு சண்டைபோடுவதாக இருந்தால் நீங்கள் எங்களை ஆதரிக்கத் தயாராய் இருக்கிறீர்களா?

[1973 நவம்பர் 22]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நிச்சயமாக ஆதரிப்போம். அதில் ஒன்றும் சந்தேகம் கிடையாது. மத்தியப் பிரதேசத்தில் அப்படிச் செய்திருக்கிறோம். அவர்கள் சண்டைபோட்டு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சண்டைபோட்டால் நமக்கும் கிடைக்கும்.

ஒரு பக்கம் உரம் இல்லை என்கிறபோது இன்னொரு பக்கம் எப்படி 120 ரூபாய், 130 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறது? சாதாரணமாக மார்க்கெட்டிங் சொசைடி மூலமாக விநியோகிக்கிற உரமே தனியாருக்குத்தான் இப்போதுள்ள நிலைமையினால் போய்விடுகிறது.

ஒரிடத்தில் போய்ப் பிடித்தோம். அவருக்கும் உரத்திற்குமே சம்பந்தம் கிடையாது. அவர் ஒரு லேவாதேவிக்காரர். அவரிடம் 200 மூட்டைகள் கலப்புரம் இருக்கிறது. கலப்புரம் என்று இருக்கிற அந்த உரம் கலப்பட உரமாகவே இருந்தது. அதைத் தவிர 22 மூட்டை யூரியா உரம் இருந்தது. அவர் விழிக்கிறார். சிவில் சப்ளை இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர் வந்து சொல்லிக்கொடுக்கிறார், 'மேலூரில் உள்ள என் நிலத்திற்காக வாங்கினேன் என்று சொல்லுங்கள்' என்பதாக. இப்படி பொதுமக்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டுமென்று மார்க்கெட்டிங் சொசைடிக்கு அனுப்புகிற உரம் கூட தனிப்பட்டவர்களின் கள்ளச் சந்தைக்குப் போய்விடுகிறது என்றால் அதை நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. மக்களுக்கு அத்தியவசியத் தேவையான உணவுப் பொருள், உரம், சீரி போன்றவற்றை இப்படிப் பறித்து கள்ளச் சந்தைக்குக் கொண்டு போகிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களைப் பிடித்து எத்தனை வருஷம் வேண்டுமென்றாலும் ஜெயிலில் போடுவது நல்லது. அவர்களை வெளியில் விட்டுவைப்பதே ஆபத்து என்பது என் அபிப்பிராயம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலே யாருக்கும் இரண்டு விதமான அபிப்பிராயம் கிடையாது. உரம் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்திய கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் இங்கே ஒத்துக்கொள்ள மறுக்கிறார். ஆனால், பாராளுமன்றத்தில், மத்திய அமைச்சர் ஷிண்டே இந்தியாவிலே மட்டும் உரப் பற்றாக்குறை இல்லை, உலகத்திலே இருக்கிறது. ரஷ்யாவிலே இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதை இந்திய கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சித்

1973 நவம்பர் 22] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

தலைவர் ஏற்றுக் கொள்கிறார். அங்கே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று சொல்கிறது. ஆனால், தமிழ்நாட்டில் சொன்னால், மறுக்கிறது ஏன் என்று புரியவில்லை.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: உரப் பற்றாக்குறை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இருப்பதைச் சரியாக வினியோகிக்காமல், பிளாக் மார்க்கெட்டில் விற்கப்படுகிறதே, அதைத் தடுக்கிறோமா என்பதுதான் பிரச்சினை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அதைப்பற்றி காலையிலே அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கினார்கள். அதைத்தான் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் விளக்குகிறார்கள். அரசாங்கப் பொறுப்பிலே கொடுக்கிற உரம் சரியாக வழங்கப்படுகிறதா என்பது கண்காணிக்கப்படுகிறதா என்பதுதானே. அவர்களுக்கு விற்கலாம் என்று அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் விற்கலாம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பாராளுமன்றத்தில் அமைச்சர் திரு. ஷிண்டே அவர்கள் உலகத்திலே உரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது, நமக்கு ரஷியா உரம் அனுப்பப் போகிறது என்று சொல்கிறபோது, இங்கு உரம் இல்லையென்று ஒத்துக்கொள்கிற இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தமிழ்நாட்டிலே சொன்னால் ஏன் ஒத்துக்கொள்ள மறுக்கிறது என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பொதுவாக நாட்டுக்கே கஷ்டம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நாட்டுக்கே கஷ்டம் என்றால், தமிழ்நாட்டிற்குக் கஷ்டம் என்று ஒத்துக் கொள்ளக் கூடாதா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பொதுவாக இங்கே கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் நாட்டுக்குக் கஷ்டம், நாட்டுக்குக் கஷ்டம் என்று சொன்னால் உலகத்திற்குக் கஷ்டம் என்று சொல்கிறார்கள். முன்பு இங்கு விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், விலைவாசி இங்கு மட்டுமா உயர்ந்திருக்கிறது, நாட்டிலே உயர்ந்திருக்கிறது, உலகத்திலே உயர்ந்திருக்கிறது என்று நீங்கள் சொல்வதைத்தான் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

[1973 நவம்பர் 22]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றி இவ்வளவு நேரம் மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே விலை ஏறிவிட்டது என்று இவ்வளவு கடுமையாகப் பேசுகிறாரே, அங்கே அரசு மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்த பொழுது, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒதுங்கி இருந்துவிட்டதே. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக இல்லாமல் ஒதுங்கி இருந்துவிட்டதே அதற்கு என்ன காரணம்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்த போது—பாயின்ட்டை கிளப்புவதாலே சொல்கிறேன்— அதை ஆதரித்து எழவில்லை. அதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறோம். ஆனால், உங்களுடைய கட்சி என்ன செய்தது? சென்ற தடவை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை முதலில் ஆதரித்துவிட்டு அவர்கள் இங்கே பந்த் நடத்திய பொழுது, நீங்கள் பிறகு ஆதரிக்காமல் ஒதுங்கி இருந்தீர்களே, நாங்கள் மெம்பர்ஸ் ஒதுங்கி இருக்கிறோம் என்று நீங்கள் சொன்னீர்களே . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படிச் சொன்னதற்கு என்ன ஆதாரம்? பிரதமர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்களா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஏன் அதை நீங்கள் வற்புறுத்தாமல் இருந்தீர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த பொழுது, அதை ஆதரித்ததை அப்படியே நிலை எடுப்பதற்கென்ன? தீவிரமாகச் செயல்படக் கூடிய அங்கே எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற—இங்கே ஆளும் கட்சியும் அதன் தலைமையும் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு ஆதரவு தெரிவித்துவிட்டு, நாளைக்கு வரப் போகிறது என்றவுடன் ஒதுங்கி இருந்ததே

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை முதலிலே ஆதரிக்கவும் இல்லை, பிறகு அத் தீர்மானம் வற்புறுத்தப்படவும் இல்லை. அப்பொழுது பிரதமர் வெளி நாட்டுப் பயணம் மேற்கொள்வார் என்று சொன்ன காரணத்தினால், அப்பொழுதே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு

1973 நவம்பர் 22] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வந்தவர்கள் அதை விட்டு விட்டார்களே தவிர, வேறொன்றுமல்ல. முதலிலே ஆதரித்துவிட்டு, பிறகு ஒதுங்கிவிட்டதாகச் சொல்வது தவறு.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இன்றைக்கு நீங்கள் சொன்னீர்கள் இன்றைக்கு, ஆதரிக்கவில்லை என்று சொன்னீர்கள். நாங்கள் மொட்டையாக எதையும் ஆதரிக்கக் கூடியவர்கள் அல்ல. நாங்கள் மொட்டையாக எதையும் எதிர்க்கக் கூடியவர்களும் அல்ல. இன்றைக்குப் பத்திரிகையிலே பார்த்திருக்கலாம். மார்க் சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி உறுப்பினர் ஜோதிரமாய் பாசு அதைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தப்பன் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள். ஹிரேன் முக்கர்ஜி அவர்களுடைய முழு பிரசங்கத்தையும் படித்தால் கொஞ்சம் வசதியாக இருக்கும்.

The cleanliness of public life, in which the public should be vitally interested must be matters of public importance. The people are entitled to know whether they have entrusted their affairs to an unworthy man.

என்று அந்த அரசையும் பார்த்துக் கேட்டார். அதையும் நாங்கள் அங்கே கேட்கிறோம். அதே நேரத்திலே பொதுவாக, இன்றைக்கு பெருமதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி போன்றவர்கள் ஜட்காவிலே வருவது போதாது. இது எமாற்றுவது என்று தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். சொன்னது மாத்திரமல்லாமல்

I call for strict observance of austerity by those in high offices. Prime Minister's buggy ride or other diversionary exhibitionism would not do. Every call to the people for sacrifice had to be principled so as to make them feel that people at the top too shared their travail. There could no moratorium or strikes when a few dominating the economic life lived in Babylonian luxury. மற்றவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் 'ஆஸ்டரிட்டி' இருங்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல என்று குறிப்பிட்டிருப்பது எங்கள் கட்சி யினுடைய குரல்தான். இதே நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் வந்த பொழுது நாங்கள் தான் சொல்கிறோம். இன்றைக்கு நீங்கள் பற்றாக்குறை என்று சொல்கிறீர்கள். சரி. நீங்கள் கொடுக்கிற விவரம் மாதிரி நாங்கள் கொடுக்க முடியாது. ஆனால், இருப்பதை

[திரு. கே. டி. கே தங்கமணி] [1972 நவம்பர் 22]

இந்த முறையிலே விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று விவரம் கொடுங்கள், இவ்வளவு பற்றாக்குறை என்று சொல்லுங்கள். பொதுவாகச் சொல்வார்கள், மின்சாரப் பற்றாக்குறை.....

திரு. செ. கந்தப்பன் : தலைவர் அவர்களே, பேச்சின் இடையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 'கந்தப்பன் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள்' என்று சொன்னார். நான் கூர்ந்து கவனித்து வந்தேன் அவரது உரையை. எதைக் குறித்து அப்படி சொன்னார்? எதைச் சொல்ல அப்படி சொன்னார்? ஏனென்றால், நாளைக்கு அது குறிப்பேட்டில் ஏறிவிடும். நான் எதையோ சொன்னது போலாகிவிடும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பாராளுமன்றத்தில் இருந்த வரையற்றே, ஹிரேன் முக்கர்லியைப் பற்றித் தெரிந்திருக்கும். அதைப்பற்றிப் படித்திருப்பார் என்றுதான் சொன்னேன். நீங்கள் ஏன் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் கலந்துகொள்ளவில்லை யென்று சொன்னார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. மன்னே ப. நாராயணசாமி : கனம் உறுப் பினர் தங்கமணி அவர்களும், திரு. மாரிமுத்து அவர்களும் உர விநியோகத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அதுவும் உரம் அதிகமான விலைக்குக் கிடைக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பொதுவாக பற்றாக்குறை இருப்பதையும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். சென்ற ஆண்டை விட, இந்த ஆண்டு உர அளவு குறைந்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி புள்ளி விவரம் வேண்டுமானாலும் தரமுடியும். ஆகவே, தமிழ்நாடு பூராவும் கூட்டுறவு மூலமாக உரம் தர முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறைந்த அளவுதான் போடுகிறார்கள். மூட்டை என்று போடாமல், சில இடங்களிலே கிலோ அளவிலே போடப்படுகிறது. பொதுவாகப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக் கிறது. அதனால் மிகப் பெரிய பாதிப்பு ஏற்படவில்லை.

தனியார்கள் அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள் என்று சொல் கிறார்கள். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலும் யூரியா உற்பத்தி செய்யப்படுகிற அளவிலே. கிட்டத்தட்ட ஒரு பகுதி தான் மாநில சேமிப்பகத்துத் தரப்படுகிறது. மற்றவற்றை தனியார் களுக்குத் தருகிறார்கள். அகையும் மத்திய சர்க்கார் தான் செய்கிறது. இந்த மாநிலத்திலே உற்பத்தி செய்கிற அத்தனை யையும் அரசு தனக்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

1973 நவம்பர் 22] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

காம்ப்ளெக்ஸ் போன்றவற்றை ஒரு மூட்டை, 2 மூட்டை என்று தனியாருக்குக் கொடுக்கப்படுவதை அவர்கள் அதிக விலைக்கு விற்கிறார்களே தவிர, சர்க்கார் மூட்டையை வாங்கி விற்கிறார்கள் என்று சொல்வதை முற்றும் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பிரதம மந்திரி வெளிநாடு சென்ற காரணத்தினாலே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை தாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை யென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது, பிரஷ்னேவ் இந்தியாவுக்கு வருகின்ற காரணத்தால் தான், அந்த மாதிரி சில நோக்கத்தோடு தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிற காரணத்தினால் நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை. ஆனால், அவர்கள் கிளப்பியிருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளை யெல்லாம் சரிதான் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) இப்பொழுது டைவாஷன் அதிகமாக ஆகிவிட்டது.

ஆக, இந்த விஷயம் பற்றிப் பேசினேன். அத்தியாவசியமான பொருள்கள், அவசியமான பொருள்கள் பற்றித்தான் அதிகமாக வற்புறுத்தினேன். இன்றைக்குக் கூட, பல்சஸ், இன்னும் புட்கி ரெயின்ஸ் போன்றவற்றை யெல்லாம் பற்றி இதே முறையிலே நம்முடைய சிவில் சப்ளைஸ் இலாக்கா நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

பின்னால் பல உறுப்பினர்கள் பல விஷயங்களைச் சொல்வார்கள் என்ற முறையிலேதான் நான் இம்மாதிரியாக இருக்கக்கூடிய அத்தியாவசியப் பொருள்கள் பேரிலே சரியான விலை நிச்சயம் செய்ய, நமக்கு சில இடங்களில் அதிகாரம் இல்லாமல் இருந்தால், அந்த அதிகாரத்தைப் பெறவும், மக்களுக்குத் தேவையான முறையிலே பொருள்கள் கிடைக்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

எசன்ஷியல் கமாடிட்டீஸ் சட்டமே தெளிவாக உள்ளது. மக்களுக்குத் தான் இந்த சட்டமேயொழிய விற்கக்கூடியவர்களுக்கு லாபம் கிடைக்க வேண்டிய முறையில் அல்ல. ஆகவே, விலை நிச்சயம் பண்ணும்போது, சில்லறை விலை நிச்சயம் பண்ணவும், ஓல்சேல் விலை நிச்சயம் பண்ணவும் எக்ஸ்-பாக்டரி விலை நிச்சயம் பண்ணவும் முழுவதையுமே நிச்சயம் பண்ணவும் மக்களைப் பாது காக்க நிச்சயம் பண்ணலாம் என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே

[திரு. கே. டி. கே தங்கமணி] [1973 நவம்பர் 22]

விவாதித்து முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசு தேவைப் பொருள்கள், அத்தியாவசியப் பொருள்கள், இவற்றை யெல்லாம் சுலபமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதைப் பற்றி எல்லாம் உறுப்பினர்கள் யோசித்து ஆலோசனைகள் கொடுக்க முடியும். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்க முடியும். டிபன்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்சிலே ரெஸ்ட்ரிக்டிஷன் இருக்குமானால், எசன்ஷியல் கமாடிட்டிஸ் ஆக்டிலே ரெஸ்ட்ரிக்டிஷன் இருக்குமானால், நடவடிக்கை எடுப்போம் என்ற அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

[1-30 பிற்பகல்]

இது அரசு செய்த தவறு என்ற மாதிரி சுட்டிக்காட்டப்படுவதைவிட, தேவைப் பொருள்கள், மக்களுக்குக் கொடுக்கலாம், என்ற முறையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அநியாய முறையிலே கொடுக்கும் சமுதாய விரோத சக்தி வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பின்னணி எவ்வாறு என்று எங்களுடைய கட்சிக்குத் தெளிவாக இருக்கும் என்று சொன்னால், இந்த அரசு என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்திலே நான் இந்த அளவிற்குப் பேசி முன்மொழிகிறேன் என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இப்பொழுது உரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது, சங்கடம் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து நெய்வேலியில் தயாராகிற உரத்தை மாநில சர்க்காருக்கே அவர்கள் விநியோகம் செய்வதற்காகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் மத்திய அமைச்சரைச் சந்தித்த நேரத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே அதைப்பற்றி மாநில சர்க்கார் மத்திய அரசுக்கு எழுதினால் அவர்கள் அதைக் கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அதைத்தான் நாங்கள் பல முறை மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்திக் கேட்டிருக்கிறோம், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் கேட்டிருக்கிறார்கள், இங்கே உற்பத்தியாகிற யூரியா முழுமையும் இங்கேயே கொடுத்தால் கள்ளமார்க்கெட் வருவதற்கு இடம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறோம், அப்படிச் சொல்லியும் கூட அவர்கள் கேட்க

1973 நவம்பர் 22] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

வில்லை. நாங்கள் எவ்வளவுதான் முயற்சி செய்தாலும்கூட அவர்கள் நிலைமையை மாற்ற விரும்பவில்லை, நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் முயற்சி செய்து அதை வாங்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: It is an important issue. Many members would like to participate in the discussion. We must be allowed to speak at least on the next non-official day.

MR. DEPUTY SPEAKER: We will be having one more non-official day before we adjourn.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I want to speak on this Resolution, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER: I think you will have your say in the matter.

பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவோடு முடிவுற்று மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணியளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-32 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

(7) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders

88. Notification issued with Roc. No. 188059/72-E4, dated the 7th August 1973, in regard to extension of certain provisions relating to Building Regulations under the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 in the entire area of Madathukulam Town Panchayat in Coimbatore district. [Laid on the Table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958)].

89. Notification issued with G.O. Ms. No. 612, Home, dated the 6th March 1973 in regard to an amendment to rule 454-A of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Tamil Nadu Act IV 1939)].